

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3585 fg.).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

T. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at ogsaa dette Forslag henvises til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Uden Omtale eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3611 ff.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Der er under Forhandlingen om de tre foregaaende Lovforslag anført en saa lang Række af Bemærkninger angaaende det nu foreliggende Forslag og ført en saa lang Diskussion om det, at jeg tror, at jeg noget vil kunne forkorte Forhandlingen om det her foreliggende Forslag ved allerede nu at tage Ordet og udtale mig angaaende de forskellige Bemærkninger, der ere fremsatte angaaende det nu foreliggende Forslag. Naar jeg siger: forkorte Forhandlingen, er det naturligvis i relativ Henseende, thi jeg føler, at jeg ikke vil kunne udtale mig med nogen stor Grad af Korthed, tværtimod, over for hele den store og vidtrækkende Diskussion, som her har været ført. Naar jeg altsaa skal udtale mig om disse Spørgsmaal, er det naturligt, at jeg først vender

mig til den Side, hvorfra de stærkeste og voldsomste Angreb paa de foreliggende Forslag ere fremkomne, nemlig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg). Det undrede mig, da det ærede Medlem første Gang havde Ordet, at høre den overordentlige Bitterhed, man kunde næsten sige Nag, hvormed det ærede Medlem udtalte sig over for det foreliggende Forslag og Skattereformen i dens Helhed. Jeg forstaa ikke rigtigt, hvorledes dette kunde forholde sig. Ganske vist har det været saagennem de forløbne Aar, at der, naar vi have forhandlet om Skattereformen, som oftest fra socialdemokratisk Side har lydt Kritik over for Forslagene, stærkere eller mindre stærk, men dog ingen Sinde, saa vidt jeg mindes, med den Bitterhed og det Nag, som Tilfældet har været denne Gang. Men Forklaringen dertil fik jeg i Lørdags, idet jeg læste en Artikel i „Social-Demokraten“, som endte med at proklamere, at der er kun een Opposition her i Landet, nemlig Socialdemokratiet. Da Socialdemokratiet altsaa har overtaget Monopolet paa at være Opposition, forstaa jeg det ærede Medlems hele Stilling til dette Lovforslag. Nu skal denne Gerning udføres med den størst mulige Kraft og Eftertryk, for at ingen skal tage fejl af, hvad Meningen dermed egentlig er.

Den ene Række af det ærede Medlems Indvendinger imod det her foreliggende Lovforslag eller rettere maaske mod Skattereformen i det hele gik ud paa, at man havde forladt det, som egentlig burde være Tanken i Skattereformen, nemlig at komme Kommunerne virksomt til Hjælp. Jeg tror, at denne det ærede Medlems Opfattelse helt igennem hviler paa et Fejlsyn. Det har ikke været Tanken med Skattereformen at yde Kommunerne en virksom Hjælp til Udførelse af paatrængende Arbejder eller til at paatage sig andre ny Udgifter. Det, som har været Formaalet med Skattereformen, har fra først til sidst været at lægge Statsskat paa hidtil skattefri Objekter og derved samt ved Nedgang i Statens Indtægter at hjælpe Skatteyderne til en Nedsættelse i deres Skatter. Det var Hensigten med det allerførste Forslag til en Reform af de direkte Skatter, der blev forelagt her af Ministeriet Reedtz-Thott, det har været Hensigten med Skattekommissionens Forslag, og det er Hensigten med de Forslag, der foreligge her. De to første Rækker Forslag til en Skattereform toge Sigt paa Opgaven derved, at man udelukkende vilde lette de kommunale